

A pusztába kiáltott Szó, mint egyetlen megmenekülési előny

Igehirdetés Advent 3. úrnapiján

Énekek: 396: 1 és 3; 50: 1 és 9; 457: 1-3; 459: 1-2.

Ige: Máté 3: 1-12.

Máté a Keresztelő János Jordánnál történő tevékenységét Lukácshoz képest is összegző és lényegre törő tömörséggel adja elénk. Lukács elmondja, hogy Keresztelő János a megtérés keresztségével történő útkészítő szolgálata Annás és Kajafás főpapok idejében történt, és noha főpap állt a papság élén, Isten nem Annáshoz és őt követően nem Kajafáshoz szólt, hanem a pusztában élő prófétájához, Keresztelő Jánoshoz.

Senki se gondolja azt, hogy az Úr útkészítésre hívó parancsa csakis Keresztelő Jánosnak szólt. Nem! Szólt az minden izraelitához, de mindközül János volt az, aki Istennek ezt a rendelkezést az Úr szíve szerint alkalmazta és teljesítette.

János Messiás várása a pusztában mit sem ért volna, ha ugyanakkor maga az Úr nem cselekszik, mondhatni együtt az ő prófétájával. Lássuk és értsük tisztán és világosan, hogy nem szívet, májat kenegető hízelkedő beszédű, és nem a tevebőr öltözékű, pusztai sáskán és erdei mézen élő Keresztelő János vonzotta a Jordán melléki pusztába Jeruzsálemet, egész Júdeát és a Jordán környéki települések lakóit, ellenkezőleg Keresztelő János mindent elkövetett, hogy skorpió marású, tűzként égető prédikációival ostromozza a hallgatóit. Senkit nem kímélt, a királytól kezdve a főpapokon, a farizeusokon, az írástudókon a vámszedőkön, a katonákon keresztül az utolsó földművesig, halászig vagy koldusig mindenkire személyválogatás nélkül olvasta rá kinek-kinek lélekére és fejére az élő Isten ő rajta lévő kárhuzatos haragját. Jézus az asszonytól született összes próféta közül mégis ezt az Istennel és önmagunkkal kíméletlenül szembesítő és kegyetlennek látszó Keresztelő Jánost nevezte a legnagyobbknak (Mt 11: 11). Hogy lehetett oly nagy hatással az élő Isten Messiást váró adventi népére, ha János mindent elkövetett, hogy az őt hallgató ember, a maga meztelenségében álljon az Isten igazságos ítélszéke előtt?

Ennek az igaz történéstnek egyetlen evangéliumi, azaz bibliai magyarázata van. Az apostol a következő költői kérdést és feleletét tárja a korinthusi gyülekezet elé:

- Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek lelke, amely ő benne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Lelke. 1Kor 2:11.

Amiképpen a bűneset után Ádám maga is tökéletesen tisztában volt az Isten előtti állapota felől, így ennek a tudásnak megfelelően rejtőzött el Isten elől, hozzá hasonlóan a mindenkori ember a lelke legmélyén tisztában van saját igaz állapota felől, összekuszálódott érzései és tettei pedig ezt a Szent Istennek kiszolgáltatót embert leplezik le, még úgy is, ha ő mind erről tudatosulva semmit sem tud.

Ugyanebben a témában Ámosz próféta által ezt kérdezi tőlem és tőled az Úr:

- „Ordít-e az oroszán a bozótban, ha nincsen zsákmánya? Bömböl-e rejtekhelyén a fiatal oroszán, ha semmit sem fogott? Csapdába esik-e a madár a földön, ha nem vetnek tört neki? Fölpattan-e a csapda a földről, ha semmit sem fogott? Ha megfűjják a kürtöt a városban, nem kezd-e remegni a nép? Ha valami baj éri a várost, nem az Úr hozza-e azt? Az én Uram az Úr semmit nem tesz addig, míg titkát ki nem jelenti szolgálóinak, a prófétáknak. Ha oroszán ordít, ki ne félne? Ha az én Uram, az Úr szól, ki ne prófétálna?” Ámosz 3: 4-8.

Szentlélek nekünk szegzett kérdéseire mi is tudjuk az egyetlen jó választ. Az éhesen lesben álló oroszán nem ordít, nem bömböl és a legkisseb neszt vagy zörrenést sem okozza. Nem árulja el

semmivel, hogy hol rejtőzik, mert éppen a kiszemelt prédáját követi, hogy zsákmányul ejtse. Ez a csend az, amiben az oroszlán vadászmezején legelő antilopnak, zebrának, gnúnak vagy bivalynak minden fűbe harapás az utolsó lehet. Ez az a nyugalom és csend, amiben az áldozatul kiszemelt zsákmánynak tudnia kell, hogy az oroszlán(ok) vadászó szemei kész elejtési stratégiával együtt követik.

Isten Keresztelő Jánosban és ő általa ezt a csendben megtervezett elejtési stratégiát tette visszhangzó hangos kiáltássá, amikor így szólt:

- „A fejsze a fák gyökerénél van!” Menekülj!

A Biblia képes beszédnyelvében a fa képe birodalmakat, királyságokat, uradalmakat és országokat jelent.¹ A fa gyökerénél lévő fejsze pedig az Úr ítéletét², ha úgy tetszik aratását jelenti (Mt 3: 12). Az ismert történelem során Isten sok „nagy fát” vágott már ki gyökerestől, birodalmak, királyságok és országok semmisültek meg, tűntek el a Föld színéről örökre. Csak az utóbbi kétezer évben is birodalmak, királyságok, országok és nemzetek tűntek el úgy térképről, hogy ma a helyük sem található. Keresztelő János eme pusztai igehirdetése után kevéssel több mint negyven év telt el és Júda országának fáját kivágták. Akkor Kr. u. 70-ben, a gyökeret elvágó fejsze a római birodalom légiói voltak. Izrael 1949-ig nem létezett a Föld felszínén, a népek és országok földrajti térképén! Miért gondoljuk azt, hogy az európai és magyar fa gyökerére célzó fejsze isteni ítélete reánk nem vonatkozik? Ne ámítsuk magunkat, hanem okuljunk Urunk és Istenünk igazságos tetteiből! Ha Izraelt, az Ő elszülöttjét³ nem kímélte, mennyivel inkább bennünket?

Keresztelő János tehát a prédává válást és elveszés figyelmeztetését az oroszlánéhoz hasonló rettentő ordítássá tette, ami a csontvelőig elhat! Ez velőig⁴ elható kiáltás juttat menekülési előnyhöz a ragadozóval szemben, ha azonnal cselekszel. A kiáltó Szó megrezzenti és leleplezi rejtekhelyén⁵ a lesbenállót!⁶ Amikor átsuhan a kiáltott Szó a pusztán vége a békés, nyugodt legelésnek, eljött a menekülés ideje! Isten Keresztelő János, a pusztába kiáltó szó által az egész Izraelnek mélyen a lelke mélyén elaltatott veszélyérzetét ébresztette fel. Nem a próféta ültette el minden egyes szívben a kimondott ítélet félelmét, ezt az Úr, személyesen tette meg, János csupán az újat tette rá, mint egy vérző sebre az életmentő szikét és gyógyító kötést.

Kedves adventi gyülekezet, kedves Ige hallgató testvérem! Az én lelkem és a te lelked is egészen tisztában van a reánk leselkedő halálos veszély valósága felől. Kétezer évvel ezelőtt ez a valóságos veszedelem Keresztelő Jánoshoz vitt minden izraelitát, Jeruzsálemet és egész

¹ Kihez vagy hát hasonló dicsőségben és nagyságban Éden fáit közt!? Hiszen le fogsz szállítani Éden fáival a mélység országába; körülméletlenül közt fekszől együtt a fegyverrel megölettekkel. Ez 31:18.

² „A fa, amelyet láttál, amely nagy és erős volt, és amelynek magassága az eget érte és ellátszék az egész földre; És levelei szépek, gyümölcse pedig sok, és táplálék rajta mindeneknek; alatta tartózkodék a mező vada, és ágain az égi madarak lakozának: Te vagy az, oh király, aki naggyá és erőssé lettél, akinek nagysága megnövekedék és fölér az égig, és hatalmad a föld végéig. Hogy pedig láta a király Vigyázót és Szentet leszállani az égből, és azt mondá: Vágjátok le a fát és pusztítsátok el azt; de gyökereinek törzsökét a földben hagyjátok, és vas és érc láncokba [verve] a mező fűvén, és égi harmattal öntöztessék és a mezei barmokkal legyen része, amíg hét idő múlik el felette; Ez a jelentése, oh király, és a felséges Isten végezése ez (..)!” Dán 4: 17-21

³ Ezt mondd azért a fáraónak: Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izrael. 2Móz 4:22.

⁴ Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. És nincsen oly teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk. Zsid 4:12-13.

⁵ רָבַץ (rábac) Kal 1) fekszik, lefekszik, elhever, lehever, elnyújtózik 2) kinyúlik, költ (ti. madár a tojásokat), tanyázik, buvóhelyet talál (pl. oroszlán)

⁶ Hiszen, ha jól cselekszel, emelt fővel járhatsz; ha pedig nem jól cselekszel, a bűn az ajtó előtt leselkedik, és reád van vágyódása; de te uralkodjál rajta. 1Móz 4:7.

Júdeát. Istennek ez a népe nem az oroszláknaként viselkedő ellenségétől félt, hanem a dicsősége és szentsége tüzeiben eljövő Messiástól, attól, hogy nincs készen a fogadására.

Ne ámítsuk magunkat kis-jézuskás mesékkel, mert ahogy akkor vártak Messiást, úgy most is mennyei Királyt várunk, aki jog szerint őt megillető királyságot jön érvényesíteni, teljhatalommal birtokba venni, azt kiteljesíteni.

Minden karácsonyi történet erről a minden hatalommal bíró Király várásáról szól. A napkeleti bölcsek a királyok Királyának a csillagát fedezték fel az ég boltozatán, ők tehát királyt vártak és kerestek. Király elé járultak, királyhoz méltó ajándékokkal és hódolattal. A védtelen, kiszolgáltatott és hatalom nélküli kisedben meglátták Őt, a Mindenhatót, aki nem tekintette zsákmánynak azt, hogy az Istennel egyenlő és abban mutatja meg végtelen hatalmát, hogy védtelen gyermekként veti meg lábát az életünkben. Mindenható istenségét tehát egy kised kisfiúban rejtette el a világ elől. Akkor ez történt, de ma, hogyan történik mindez újra? Mert, amiképpen akkor csak a kevesek kevese ismerte fel az Isten Fiát, hasonlóképpen ma is, egyre kevesebben ismerik fel, hogy Mindenható Urunk áll a küszöbünkön és zörget⁷ a szívünk ajtaján. Ma az üldözött anyaszentegyház megölhető mártírjaiban rejti el dicsőségét és hatalmát. Ma minden arról a fizikai képtelenségről és lehetetlenségről szól, hogy a sötétség legyőzte (Jel 13:7) a világosságot, a világ háborgó tengere elnyelte az egyház benne hánykolódó hajóját, mert olybá tűnik, mintha az Úr elhagyta volna a népét, nincs már közöttük, saját esküjével megerősített ígéretével szembe helyezkedve hátat fordított népének és elhagyta azt.

Az igaz Izrael virágvasárnap is királyt várt, fogadott és üdvözölt. Királyt kiáltottak Jeruzsálem utcáin. A király lába elé szórtak virágokat, helyeztek el pálmaágakat, felső ruhákat. Teljes szívvel és hittel vallották meg a próféciák beteljesülését az Úr messiási tetteinek hangos hirdetésével. Tanúbizonyságot tettek a Messiás Jézus örök királyságáról. Akkor alázatosan egy szamár hátán ülve szelíd szerénységbe és szegénységbe rejtette el örök királyságát. Hogyan teszi ugyanezt ma? Mi rejti el, mi tapos felette, mi löki magát az Úr titkon való szent jelenléte elé, hogy eltakarja azt előlünk? Minden akadálnak el kell hárulnia, hogy érvényesüljön a Király, a törvény és az igazság, melyek elválaszthatatlanok tőle!

Térjetez tehát meg és teremjetez megtéréshez illő gyümölcsöket, - szól az Úr parancsa! Jussatok más felismerésre! A „más” abban más, hogy meglátod a jászolban a Mindenhatót, aki szent, rettenetes, hatalmas, dicsőséges élő Isten, az Örökkévaló, uraknak Ura, királyoknak Királya! A más felismerés az, hogy meglátod a szelíd és alázatosban a megváltói szeretet bűn, halál és kárhozat felett kivívott diadalát, mely szelíd szeretet nemcsak a csontokat zúzza szét, hanem a pokol minden hatalmát is. Ez a más felismerés az, hogy felismerem az ember Fia Jézusban a szeretet királyát és örök dicsőségét, aki tűzzel⁸ és Szentlélekkel keresztel.

Mi rejti tehát el az Úr titkon való szent és valóságos jelenlétét? A próféták Dániellel kezdve, Hóseással folytatva és maga Jézus is azt mondja, hogy az utálatos bálvány, a gyalázatos utálatosság uralja az ember és az Úr közötti köztes teret és teljesen eltakarja Isten igazságát. (Dán 12:11; Máté 24:15; Mk 13: 14). Mi lehet ez a mindent sötétsége borító pusztító utálatosság? A teljes Szentírás tükrében azt tudom mondani, hogy a testiség gátlástalan dőzsölései, a paráznaság, házasságtörés, a nemiség bűnei, a nemi eltévelyedés, erkölcstelenség, tisztátalanság és az utálatos vagy gyalázatos bálvány, melyek szervesen (organikusan) is, összefüggenek. (Vö.: Hóseás 3: 11, 4: 18 és 9: 10, valamint Jel 2: 14-15 és 20-21!) Több ez, mint az antikrisztusi ember mozdulatlan kiábrázolása. Ez maga a megtestesült Antikrisztus, ami

⁷ Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem. Jel 3:20.

⁸ Tűz jár előtte, és körös-körül elégeti az ő szorongatóit. Megvilágosítják az ő villámai a világot; látja és megretteg a föld. Zsolt 97:3-4.

a természet törvényein látszik felülkerekedni és élőnek látszani. Az embernek látszó nem ember ez, valami rettentő nagy utálatosság, ami embernek látszik, de nincs benne semmi emberi, hanem viperafajzat, ahogyan Keresztelő János, majd később maga Jézus is⁹ nevezi!

A parázna lelkület gúzsba kötésnek kényszerében van minden gondolatunk, vágyunk, akaratunk és cselekedetünk e jelenvaló gonosz világban. Ez nem engedi, hogy megtérjünk, s hogy felismerjük napjaink és óráink Isten szerint valóságát. Ez nem engedi továbbá, hogy Mindenhatónak lássuk a Királyt, hogy Jézust saját királyunkként valljuk meg, Krisztusként várjuk és fogadjuk, Istenként imádjuk!

A próféták, Hóseás és Jóel szerint az Úrhoz való menekülésünkhöz, minden erőnket, tudásunkat és tehetségünket össze kell szednünk, éppen úgy mint az oroszlán elől menekülő gazella. Ézsaiás és Keresztelő János szerint pedig az örökkévaló Király fogadására minden erőnkkel, tudásunkkal és tehetségünkkel kell felkészülnünk, nem virágos és pálmaágas út elkészítésével, hanem fáradságos útépitéssel, hegyek eldózerolásával és völgyek feltöltésével, az egyenetlen kiegyenesítésével. Tudjuk, hogy az egyenesség mekkora hiánycikk manapság! Tudjuk, hogy mindent behálózott a korrupció minden egyenetlensége és összes visszás görbesége. Keresztelő János, amikor azt parancsolta Heródes királynak, hogy egyenesítse ki a házasságát, és ne folytasson parázna viszonyt sógornőjével, Heródiással a testvére feleségével, akkor válaszképpen a várbörtönébe záratta (Lk 3: 18-20), majd Heródiás lányának, az erotikusan táncoló Saloméának kedveskedve le is fejeztette (Mt 14: 1-10).

Ki láthatja ma meg azt, hogy minden rémisztő és felrázva ébresztő történés mögött személyesen az Úr cselekszik? Ki látja, hogy az Úr mennydörög a seregei előtt, roppant nagy tábora előtt (Jóel 2: 11a)? A Covid 19 járvány az összes variánsaival együtt csak egyetlen egy a sok tízezer és százezer szám serege közül, mely egymaga is elégséges lenne ahhoz, hogy minden egyes embert porrá és hamuvá változtasson szent színe előtt. Az Úr mennydörög tehát a serege előtt. Roppant nagy a tábora, hatalmas az, ki végrehajtja parancsát, ő pedig a megöletett Bárány, aki egyedül méltó (Jelenések 5: 2-12) Isten minden akaratának beteljesítésére! Ő az általunk várt Messiás!

„Az Úr napja nagy és igen félelmetes; ki fogja kibírni azt?” (Jóel 2: 11) Tudjuk a választ, éppen ezért Szentlélek így folytatja:

- „De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívvel, böjtölve, sírva és gyászolva! Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez! Mert könyörületes és irgalmas ő, késedelmes a haragra, nagy kegyelmű, és bánkódik a veszedelem miatt. Ki tudja, hátha visszatér és megkönyörül, és áldást hagy maga után. Hozzatok étel- és italáldozatot az Úrnak, a ti Isteneteknek! Fújjátok meg a kürtöt a Sionon, szenteljete böjtöt, hirdessetek gyűlést! Gyűjtsétek össze a népet, szenteljéte meg a gyülekezetet! Hívjátok össze a véneket, gyűjtsétek össze a gyermekeket még a csecsemőket is! Jöjjen ki lakásából a vőlegény és szobájából a menyasszony! A templomcsarnok és az oltár között sírjanak a papok, az ÚR szolgái, és ezt mondják: Légy kegyelmes, URam, népedhez, és ne engedd, hogy szidják örökségedet! Ne példálózzanak velünk a pogányok! Miért mondanák a népek között: Hol van az ő Istenük?” Jóel 2: 12-17.

Az elhangzott Jóel 2: 11 vers szerinti kérdésre Szentlélek vigasztaló és életet adó válasza így szól:

⁹ Töltsétek be ti is a **ti atyáitok**nak mértékét! Kígyók, mérges kígyóknak fajtái, miképpen kerültek ki a gyehegnának büntetését? Máté 23:32-33. Vö.: „**Ti az ördög atyától valók vagytok**, és a **ti atyátok** kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja!” Ján 8:44.

- „De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, mert Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a menedék, ahogyan megmondta az Úr, és azok menekülnek meg, akit elhív az Úr!” (Vö.: Jóel 3: 5. és Ap Csel 2: 20-21!)

Szeretett testvérem! Ma elhívott téged az Úr az igazságra és az életre. A megfeszített Krisztushoz hívott a Golgotára és feltámadott Úrhoz Jeruzsálemben! Teljes szívedből hívd segítségül Jézus Krisztus szent nevét és térj meg! Végezetül pedig Mennyei Atyánk áldjon meg most a bűnbánat könnyeivel, a megtérés kegyelmével Jézus Krisztus érdeméért! Ámen.